

gorečo srečo, katero je pa ugasnil veter. Tokrat je nameraval zažgati z gorečo smolenico kup žita, ki je bilo pripravljeno za mlattev poleg gospodarskega poslopja. Drugič je preprečila izbruh ognja domača hčerka, ki je šla iskat psa in je opazila že vžigajočo se slamo. — Na Pobrežju pri Ptujju je podtaknila požigalčeva roka ogenj v dve kopici slame, last posestnika Jerneja Svenška. Ogenj je zapazila in poklicala pravočasno pomoč posestnikova hči Neža Forstnerič. Z združenimi močmi so pogasili vaščani ogenj, sicer bi bila lahko postala v noči žrtev požiga cela naselbina.

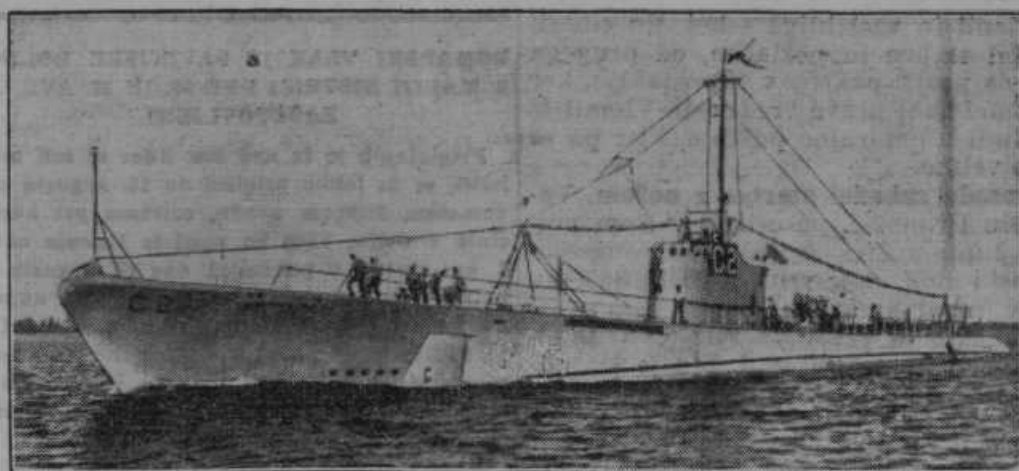
Obsodba radi streliv iz ljubosumnosti. Franc Posetta, 47letni opekar, italijanski državljani, živi s svojo ženo v Puconcih v Prekmurju. Radi ljubosumnosti je oddal dne 20. julija skozi vrata soseda Graha pet streliv. Dva strela sta predrila Grahovo obleko, a ga nista ranila. Pred mariborskim sodiščem je Posetta dne 31. julija priznal, da je imel namen, usmrtiti soseda in svojo ženo. Obsojen je bil na dve leti robije.

Vlom pri kmetu. Dne 31. julija, ko je bilo vse zaposleno izven hiše, so nezahvalni neznanci obiskali stanovanje posestnika Martina Jurgeca v Cirkulnah pri Sv. Barbari v Halozah in so mu napravili škode za 3000 Din.

Vlom v viničarijo. Neznanci so vlomili v viničarijo posestnika in gostilničarja Miha Brenčiča v Pristavi, občina Sv. Barbara v Halozah. Škode je za 4000 Din.

Vlomilec se zabodel v trebuh. Iz Kamnika so pripeljali orožniki z vlakom v Ljubljano 23letnega vlomilca Pavla Malovrha, doma iz Črnega vrha nad Polhovim gradcem. Ko so stopili iz vagona, je segel Malovrh za obleko in si zasadil nož v trebuh. Ranjenega so takoj spravili v bolnico.

Ogaben ter strašen zločin v Ljubljani. Jožefa Cepuder, 38letna raznašalka časopisov v Ljubljani, je šla v Ljubljano

Največja ameriška podmornica, ki bo prevozila 16.000 km, ne da bi bilo treba obnoviti olje za pogon.

iz samomorilnega namena. Zapustila je v Grubarjevem kanalu listek skrivnostne vsebine, ki je pokazal policiji pot do zverinskega zločina. V Ljubljani na Starem trgu so stanovali: 60letni Franc Serše, delavec, mati Ivana in 19letna hčerka Francka. V sosedni sobi je bivala 38letna Seršetova pastorka Jožefa, ki je bila poročena s Cepudrom, a se je seznanila pozneje z Antonom Rozmanom. Miru božjega ni bilo pri omenjenih ljudeh. Stari Serše je zapustil pred 11 leti svojo ženo in se je klatil po Gorenjskem. Na starost se je vrnil zopet k ženi, ki krošnjari okrog po sejmi. Franc Serše je neznano kam zginil med tem, ko je bila njegova žena na sejmu. Policija je našla v stanovanju krvave madeže, nenadoma je bilo celo bivališče prebeljeno in so morali Seršeta ubiti; njegovo truplo so razsekali in ga vrgli neznano kam. Policija in sodišče nadaljujeta preiskavo radi zločina, radi katerega je vse ogorčeno. Dne 3. avgusta je našel Janko Sterle, predelavec kemične tovarne, pri nabiranju gob na pobočju Golovca pri Ljubljani odprto vrečo, napolnjeno s smrdečimi deli človeškega telesa. Uradna komisija je grozno najdbo pregledala, popisala in

ugotovila, da manjkata glava ni še drugi deli trupla. Zločinci so poleg rok in nog najbrž glavo sežgali, ali jo pa zdrobili in pometali z drugimi kosi v kanal in morajo biti nekje v Ljubljani. Po izpovedi prič bi naj bila prinesla na Golovec omenjene ostanke Seršetovega trupla Jožefa Cepudrova, ki je skočila v Ljubljano. Pravi krivci v strašnem zločinu še niso razkrinkani.

Po enem letu pojasnjena mladostna žaloigra. Dne 17. avgusta 1933 sta neznano kam zginila 20letni zobotehnik Dušan Jelčič, stanujoč v železniških barakah v Dravljah pri Ljubljani, in 19letna Danila Faganel, učenka obrtnih šol, stanujoča v Zgornji Šiški. Oba sta zapustila pismi s sporočilom, da pojmeta skupno v smrt. Okostnjaka omenjenega mladega para so našli fanti 5. avgusta v 25 m globoki jami blizu St. Vida nad Ljubljano.

Bogoskrunski obisk tabernaklja. Cerkev sv. Gregorja pri Ribnici na Kranjskem je obiskal lopov, ki je odnesel iz tabernaklja dva ciborija, hostije pa je stresel v tabernakelj. Vlomilec se je skril čez noč v cerkvi, je vzel iz zakristije ključ od tabernaklja, odklenil, odnesel sv. posode in je nato tabernakelj

Vztrajna stava v loteriji.

Da se včasih le izplača, cela leta staviti eno ter isto številko, je preiskusil na samem sebi trgovec v Alciri pri Valenciji na Španskem. Celih 30 let je stavil v državni loteriji na številko 7139 z namenom, da bi vendar enkrat nekaj zadel. Šele pred kratkem so mu izplačali zadeti dobiček 750 tisoč zlatih dolarjev.

Veliki kanal,

ki spaja angleško mesto Manchester z morjem, je moral prestati hude boje. Predno je bil kanal dovoljen od parlamenta, je izdala prekopna družba za propagando 400 tisoč funto šterlingov. Pretekli sta zopet dve leti, pred-

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Slednjič, po tako težkih zadnjih trenutkih, ki so nam bili cele ure, sta odjeknila iz čolna dva strela eden za drugim. Po dveh zadetkih se je morska pošast še enkrat potopila, a kmalu je izvirglo morje njen ogromni trup, ki ni več napejal vrvi in se je pustil mirno vleči od veslačev.

Ena popoldne je bila, ko so navijali po vijakih 1500 kg težko žagarico iz morja na jahto. Ko je visela prosto na škripcu, so jo še enkrat fotografirali od vseh strani, jo odsekali s kavljia, da je pljusnila v morje in bila v bogato južino krog jahte se podečim morskim volkovom, katerih ne bi utegnili niti loviti, saj jih je bilo preveč.

Naši res junaški ter do končne zmage vztrajni ribiči so bili po tolikournem najnapornejšem boju tako utrujeni ter duševno in teles-

no izmzgani, da so pospali po par požirkih vina ter konjaka, kakor bi jih pobil.

Popoldne smo nadaljevali vožnjo in pred zatonom solnca smo bili deležni srečanja s takozvanim morskim hudičem. Od daleč smo čuli pri čisto jasnem ter vedrem vremenu nekako gromenje ter mogočno pljuskanje po morju. Nikdo si ni znal razložiti nenadnega pojava. Le gospod kapitan se je muzal naši radovednosti in je nas opozoril, da bomo kmalu videli samega morskega zlodeja, kateremu pravijo ribiči celo ljudožerec. Pospešili smo brzino ladje in hitro se nam je nudil prizor, ki nam je bil prav vsem, izvzemši glede morskih izrednosti preiskusnega kapitana, novost. Pred nami so se poganjale več nego 2 m iznad morske gladine v zrak črnkaste ploskaste mase, ki so merile v premeru nad 7 m. Ko se je to morsko čudo ter nestvor dvignil kvišku, je pljusnil zopet nazaj v morje in to zabavno skakanje sedmerih pošasti je odmevalo daleč naokrog liki grom ali močno streljanje. Morski hudiči so skakali pred nami kvišku ter se spuščali

zaklenil in vzel ključ seboj. En ciborij je bil srebrn in pozlačen, od drugega je pa pustil pokrov v tabernaklju, ker ni imel zanj prave vrednosti. Vlomil je še tudi v nabiralno puščico, kjer pa ni bilo veliko.

Soseda zabodel smrtno z nožem. Valentin Primožič, posestnik v Koprivniku, župnija Žiri ob italijansko-jugoslovanski meji, se je vrnil v noči pijan domov in razsajal. Žena mu je ušla skozi okno, soseda Veronika Filipič, ki je bila pri Primožičevi ženi, mu je šla odpirat. Razljuteni mož je vprašal po ženi in ker te ni dobil, se je lotil dejansko sosede. Preplašena ženska je zbežala proti hlevu, Primožič je skočil za njo z odprtim nožem in jo smrtno zaklal.

Slovenec okradel splitsko Mater božjo! V noči 26. junija je bil izvršen vlom v frančiškansko cerkev v Dobrem v Splitu. Vlomilec je opleni kip Matere božje, ki je bil poln raznega zlatega nakita in sta sloveči radi dragocenosti Jezuščkova in Marijina krona iz l. 1774. V kronah je 15 briljantov, 31 dijamantov, 150 velikih biserov in 45 raznih dragocenih kamnov. Pravi kroni so previdni frančiškani skrbno hranili in sta bili kroni na glavi Marijinega in Jezuščkovega kipa spretni in ničvredni ponaredbi. Kot vlomilca in tatu Mariji podarjenih dragocenosti so vtaknili pod ključ 51letnega Janka Klemenčiča, rodом iz okolice Jesenic. J. Klemenčič je bival v Splitu nad tri leta, je bil prvotno vratar v hotelu in sedaj pa uslužben pri kinopodjetju ter na dobrem glasu. Prijeti je pod težo dokazov priznal zločin.

Slovenska Krajina.

Črenšovci. Pred več leti, ko je bil pri nas še naš dober kaplan g. Meško, so pobirali po naši fari prispevke za spomenik v vojni padlim rojakom. Nabralo se je takrat precej denarja. Če bi ostal g. Meško pri nas, bi že gotovo imeli primeren spomenik. Že več let je preteklo, a

ROMARSKI VLAK IZ SAVINJSKE DOLINE K MARIJI BISTRICI DNE 27. IN 28. AVG. JE ZAGOTOVLJEN!

Priglašenih je že nad 300. Kdor se želi udeležiti, se še lahko prikladi do 15. avgusta pri domačem župnem uradu, oziroma pri kapucinih v Celju. Vlak bo vozil iz Velenja okoli 6. ure zjutraj v ponedeljek dne 27. avgusta in bo na vseh postajah do Celja in potem naprej na Šmarja pri Jelšah sprejemal romarje. Cena 45 Din tja in nazaj. Natančnejši spored vožnje pride v prihodnji številki »Slovenskega gospodarja«. — P. Ladislav Hazemall, prireditelj romanja.

o spomeniku več nihče ne govori. Svoji padlih vojakov zelo želijo, da bi se spomenik postavil, saj so v ta namen darovali lepe svote.

Črenšovci. Prosvedno društvo je začelo delovati. Dobilo je po dolgem času nazaj vse zaplenjene stvari. Tudi knjižnica je začela poslovati v Našem domu, kjer se izposojujejo knjige vsako nedeljo med sv. mašama. — V Muri na Srednji Bistrici se je hotela utopiti neka mladenka iz turniške fars. Fantje so jo rešili in občina jo je spravila domov. Kaj se je dekletu zamerilo na tem svetu, ne vemo. — Tudi v Dolnji Bistrici niso dobili zemlje, poudarjene od grofice, najbolj potrebni. Sirota s sedmimi otroci ni dobila zemlje, sirota s tremi otroci, ki nima nič lastne zemlje, tudi ni dobila zemlje. Dobili so jo taki, ki imajo lastno zemljo in je niso tako nujno potrebni, kar morajo sami priznati. Tudi v drugih vaseh ni nič boljše, kakor smo že zadnjič poročali v našem listu.

Črenšovci. V nedeljo 29. julija sta se v naši cerkvi poročila gđe. Sabo Irena in g. Krajčič Ludvik, gozdar, oba iz Gornje Bistrice. Nevesta je iz daleč znane Sabove družine, ki imajo že dolgo let gostilno. Novoporočencema v zakonskem življenju obilo božjega blagoslova!

Sobota. Tudi pri nas smo videli pobegle pristane Hitlerja. Precej jih je prišlo čez mejo in prignala jih je naša obmejna straža v Soboto. V civilu so bili, mlajši ljudje, govorili so tudi slovensko. Dober vtis so naredili na gledalce,

disciplinirano so se vedli, kakor bi bili pod strogo vojaško komando.

Bogojina. Naša Krajina je letos bogata na novih sv. mašah. V nedeljo dne 29. julija smo imeli pri nas novomašniško slovesnost. Novomašnik je bil g. Berden Jožef. Na primiciji smo opazili tudi bivšega profesorja v Soboti g. Milača, ki je veliki ljubitelj in dober poznavalec naše od mnogih prezirane Slovenske Krajine. — Naš rojak g. Maučec Joško je priredil, kakor smo že poročali, novi zemljevid Slovenske Krajine. Danes dodajemo, da stane zemljevid 15 Din in da je zemljevid založil »Klub prekmurskih akademikov«.

Lendava. V sredo dne 1. avgusta zvečer bi bilo v skladišču trgovca g. Stefana Nemethy skoraj prišlo do požara, ki bi napravil več tisoč dinarjev škode. Vnel se je namreč inventar skladišča od dimnika, ki vodi mimo magazina. Toda požar so takoj opazili in ga tudi pogasili, tako da škoda znaša le 500 do 600 D. Škoda je deloma krita z zavarovalnino.

Benica. V ponedeljek dne 30. julija je g. Periču zgorela hiša z gospodarskim poslopjem. Vzrok požara ni znan. Škoda je velika, okrog 30.000 Din, a zavarovalnina majhna. Gasilcem se je posrečilo požar omejiti, sicer bi zgorela tudi sosednja poslopja.

Gomilice. Pretekli teden je pri nas umrl moč, katerega smrt je precej presenetila vse ljudi naše vasi. Umrl je namreč g. Tivadar Matija v zgodnjih mladeniških letih, in sicer nagle smrti. Zadnje čase se je le pritoževal, da ga noge bole, a dobre volje je bil do dneva smrti. Zapustil je mlado ženo in 1 otroka.

Turnišče. V četrtek dne 2. avgusta se je pri nas izvršila izredna predstava. V naš trg so namreč prispeli kozaki in so zvečer izvajali svoj program, ki je bil kaj pester. Čeprav je bil delavnik, so kozaki s svojo dobro reklamo privabili na pozorišče precej ljudi, ki so predstavili z zanimanjem sledili. Kozaki so želi burno odobravanje s ploskanjem.

Turnišče. Dne 15. t. m. bodo turniški gasilci proslavili 15letni jubilej svojega obstoja. Da bo slovesnost tem večja, bodo isti dan župne vaje z dokaj pestrim sporedom.

Turnišče. Večkrat se sliši med našim ljudstvom stavek: »Nesreča nikdar ne počiva!« In to je tudi res. Človek se niti ne zaveda in je

v morje in so zgledali, kakor bi se podili pred nami v igračkanju ogromni ter strašni netopirji. V čisti vodi smo zamogli slediti vsem posameznostim res čudnega ter nekako ponorelega skakanja ter pokanja po morju. Naenkrat se je spustilo vseh sedem velikanov kar naravnost za nekakim skupnim ciljem, zopet so se zaokrenili v krog in njih stranske plavute so kakor človek visoko zaštrlele iznad gladine.

Morski vrag, je razlagal g. kapitan, je v daljnem sorodstvu z morskim volkom. V Mehikanskem morju mu pravijo manta. Iskalci biserov se ga bojijo bolj nego kateregakoli drugega morskega strašila. V občem je razširjena vera, da lahko objamejo te živali človeka s svojimi močnimi ter jadrno podobnimi ploskvami. Na ta način povito človeško žrtev počasi požrejo.

Znanstveniki so glede morskega zlodeja povsem drugega mnenja. Pošast ima radi tega papagaju podoben kljun, da odpira z njim ostrige, morske polže ter školjke in da o kakem ljudstvu ni niti govora. Vsi, ki so imeli posla s pošastjo, so si edini v tem, da je harpunirani in od človeka napadeni morski hudič v obrambnem bo-

ju ravno tako nevaren, kakor 10 m dolgi morski volk.

Prikazen skakajočih morskih bognasvaruj smo filmali ter smo jih obšli v velikem polukrogu. Živali se niso prav nič zmenile za jahto in so mirno nadaljevale svojo igro do solnčnega zatonu.

Po srečanju z morskimi vragovi je sledila mirna noč. Drugi dan smo pluli mimo Alijos skal, katere je zaznamoval na pomorskem zemljevidu po razlagi g. kapitana kapitan Markvina na vožnji proti Filipinskim otokom. Leta 1915 so štrlele tukaj visoko nad morjem v višine 4 skale, mi smo jih videli na naši vožnji samo 3.

Od omenjenih skal smo brželi proti Revilla-Gigedo otočju, ki obstoji iz 4 otokov. V morju ob teh otokih smo videli bogznaj koliko že opisanih morskih velikanov, orjaške polipe s po več metrov dolgimi ovijalkami ali rokami, morske volkove, leteče ribe in manjših rib toliko neznanih vrst, da tolikim in tolikim niti g. kapitan ni znal pravih imen.

no je zbrala gradbena družba 7 milijonov funtov, kolikor je stal kanal. Kopali so prekop 7 let. Proračun 7 milijonov je bil prekoračen za 8 milijonov. Po omenjenem prekopu prepelejo na leto raznega blaga za 100 milijonov funtov. Kanal je zgrajen za ladje do 15 tisoč ton.

Prva ognjena ladja (na paro) se je pojavila pred 200 leti ob izlivu angleške reke Temze v morje.

Statistika uč, da imajo v Londonu dekline za 10% več izgleda na možitev, kakor pa mladi ženski spol v drugih delih sveta.

že v nesreči. Tako se je zgodilo tudi pri nas nekemu mlademu fantu oziroma gospodu ob priliki mlatitve. V ponedeljek dne 30. julija, v zgodnjih jutranjih urah je »mašina« mlatil pri g. Zdravcu. Pri mlatitvi je pomagal tudi že prej omenjeni fant. Toda njegova pomoč je bila le kratkotrajna; kajti ko je nesel na podstrešje prvo vrečo, je padel z vrha stopnic v priklet ter se onesvestil. V nezvesti je ležal skoraj trideset ur in le po prizadevanju in pomoči dveh študentov je zopet prišel k polni zavesti. Sreča v nesreči je bila, da si ni ničesar polomil, temveč se je samo hudo potolkel na glavi in levi roki, katere še sedaj ne more dvigati.

Renkovci. Zadnje dni preteklega tedna se je pri nas zgodila občutna nesreča še precej mlademu možu in sicer g. Magdiču. G. Magdič je namreč z drugimi ljudmi kopal kamen. Ko so že dosti skopali, so napravili večjo votlino, ki pa se je kmalu zrušila in bi skoraj zahtevala človeško žrtev, a k sreči smrtne žrtve ni bilo, temveč je kamen pokopal Magdiča in mu polomil rebra. G. Magdič leži v bolnici v gipsu. Mlademu možu želimo, da se kmalu zdrav vrne k domačim!

Romarji so odšli iz naše Krajine 1. avgusta k Mariji Bistriški (k Majkoj boži) in v Čakovec. Naši ljudje zelo radi romajo, in sicer skoraj vedno peš tudi v zelo oddaljena božja pota. Dne 11. avgusta bo šla zopet ena skupina romarjev na Sladko goro in k Sv. Roku v Šmarju pri Jelšah. Grejo tja in nazaj peš. Romarji se zberejo dne 11. avgusta ob štirih zjutraj na

Srednji Bistriči, kjer bo po možnosti sv. maša, če ne, pa bomo pri sv. maši v Ljutomeru. Pridite stari in mladi, da počastimo Marijo na Sladki gori in na Pljuški gori, kjer bomo dne 15. avgusta. Romarje traja šest dni.

Dne 12. avgusta bo 15 let, ko so zasedle jugoslovanske čete našo Krajino. Zasedba se je izvršila brez prelivanja krvi. Vojaška oblast je postopala zelo obzirno z madžarskimi vojaki, ki so »čuvali« našo Krajino. Zgodilo se je na primer to: V Krogu pri Soboti so bili v šoli nastanjeni madžarski vojaki. Bilo jih okrog 7 ali 8 moških. Vsak dan so hodili po vaseh in se oglaševali pri županjih. Nikdar ni zinil kateri vojak niti besedice slovenski. Naš jezik jim je bil tuj. Jugoslovanska konjenica je pa prišla tudi v Krog in se je tam nastanila. Ko so zvedeli, da so v šoli Madžari, je šel neki jugoslovanski oficir z nekaj vojaki do šole in sporočil trepetajočim Madžarom, da naj pridejo ven. Prišel je njihov vodja-narednik. Pozdravil je prišlece in začel govoriti popolnoma dobro v slovenskem jeziku. Srečo je imel, da so ga vzeli v varstvo jugoslovanski vojaki, drugače bi ga naši ljudje bili nabili, ko jih je imel tako dolgo za norce. Občina je morala dati madžarskim vojakom na razpolago dva voza in naredniku so pustili naši vojaki celo revolver. Naši ljudje so se čudili obzirnosti jugoslovanskih vojakov, kajti kaj takega niso bili vajeni, in govorili so: »Če bi dobili Madžari v kakem kraju tako pešico jugoslovanskih vojakov, bi jih gotovo takoj postrelili.«

timacijo za 5 Din, ker gre na proslavo »Maribora« v Maribor.

2. Na legitimacijo, ki jo je kupil za 5 Din, skupaj s karto, se podpiše.

3. V Mariboru ne sme niti legitimacije niti vozne karte oddati, ker se z njo domov zastoni pelje.

4. V Mariboru si mora preskrbeti potrdilo, da se je res udeležil prireditve »Maribora«. To potrdilo se bo za odškodnino 2 Din oddajalo tekom tedna v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila na Koroški cesti 5 in na Aleksandrovi cesti 6, na dan 8. septembra pa kar na postajah pred odhodom vlakov.

5. Železniško legitimacijo za 5 Din mora tudi v Mariboru na postaji dati žigosati, predno se odpelje domov.

Vsi, ki imate v načrtu te dni v Maribor, si izrežite ta navodila in shranite k denarju, da boste pravilno ravnali.

Pozor še na sledeče:

1. Ker morajo na postaji vsakemu posebej izstaviti karto in legitimacijo ter z njo napisati številko, zato pridite pravočasno na kolodvor. Kjer je mogoče, imejte reditelja, ki pomaga!

2. Ker bi se znalo zgoditi, da bi kateri postaji legitimacij zmanjkalo, nam na spodnji naslov naši prijatelji, posebno gg. župniki in kaplani, ki bodo organizirali v teh dneh ljudstvo za Maribor, vsaj do 27. avgusta približno javite, koliko jih pride z dotične postaje. To potrebujemo tudi zaradi tega, da pripravimo dovolj vagonov za proge. Tozadavne prijave pole dobite. Ako nam bote pravočasno in točno javili, nam bo mogoče ustreči.

Pripravljalni odbor »Maribora« v Mariboru.

Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specijalnih trgovinah.

„Maribor“ vabi v Maribor za dne 7. in 8. septembra.

Polovična vožnja na Maribor od 4. do 12. septembra 1934 za vsak vlak.

Za začetek proslave svojega 10letnega delovanja priredi slovensko pevsko društvo »Maribor« v dneh 7. in 8. sept. t. l. sledeče prireditve: Dne 7. septembra zvečer ob 8. uri v dvorani »Union« oratorij »Mesija«. Sodelujejo solisti, združeni zbori, vojaška in mariborska mestna godba. — Dne 8. septembra dopoldne ob 9. uri zborna petje na Glavnem trgu »Maribora«, popoldne ob štiri

ponovitve oratorija »Mesija« v Mariboru.

Vse, ki pridejo v dneh 7. in 8. sept. t. l. v Maribor, vabimo, da se udeležijo naše proslave ter se poslužijo v ta namen polovične vožnje.

Vsakdo, ki se hoče poslužiti polovične vožnje, se mora ravnati po sledečih navodilih:

1. Na postaji, kjer vstopi, naj kupi celo karto za Maribor. To karto da žigosati kar tam na postaji in zahteva legi-

Kolesce navadne žepne ure

se obrne ali tika petkrat v 1 sekundi, 300-krat v eni minuti, 19-tisočkrat v eni uri, 432-tisočkrat dnevno, ter 157.680.000krat na leto. Pri tej statistiki je zelo umesten opomin, naj bi navijali ure zjutraj, ker večina ljudi vstaja ob določeni jutrajni uri — k počitku pa lega neredno.

Največji zvon

poseda Moskva in tehtata ta velikan cele 202 toni.

Dokazano je,

da živi danes nad 1 milijon sladkorno bolnih, ki bi že bili davno pomrli, ako bi se ne bila posrečila iznajdba zdravila proti sladkorni bo-

V Revilla skupini smo obiskali otoka Clarion in Socorro. Slednji je vreden posebnega omenka, ker smo tukaj filmali lov na velikanske morske želve. Ko smo se bližali otoku, smo zagledali dve v morju plavajoči orjaški želvi. Kapitan je pričel z razlago, da mu je dobro znano, kako mu je pripovedoval pred kratkim tovariš o tem kraju, kjer so srečali toliko v morju plavajočih želv, da so ovirale težak tovorni parnik pri vožnji.

Povest o tako ogromnih množinah želv je vzbudila v želodcih vseh preiskušanih pomorščakov poželenje po želvini pečenki, ki baje diši ter tekne na odprtem morju uprav izbornu.

Jahta se je ustavila pred otokom. V čoln sem moral radi telesne moči poleg fotografa in Jack Stackletona jaz, čeravno mi je bil lov na morske želve — španska vas. Znano mi je bilo iz knjig, da želve ob obali streljajo, harpunirajo, na morju speče obračajo na hrbte, jih pograbiijo za zadnje noge in potegnejo v čolne, če niso pretežke. Pri spominu na moje znanje o želvah mi je bilo takoj jasno, da so me pozvali na boj s to morskoprikaznijo radi tega, da bi jo s krepkimi rokami obrnil na hrbet in jo obdržal za zadnje noge. Vse mo-

je teoretično znanje o želvah je v praksi bilo nekoliko drugačno.

Kakor sem omenil zgoraj, smo zagledali že z jahte dve prav veliki želvi, ki sta počasi plavali proti otoku. Ti dve smo dohiteli v čolnu in ugotovili, da se tiščata ena druge. Ako bi zagrabil eno, bo ušla druga. Je bilo treba zgrabiti obe nankrat, za kar bi bil potreben še tretji korenjak, katerega nismo imeli v čolnu na razpolago. Čeravno smo že bili precej proč od jahte, so spremenjali vsi na ladji naš lov z dušo in telesom. Vsak je kričal v nas kako drugo povelje. Želvi se nista niti zmenili za naš čoln in ne za vik ter krik z jahte. Z Jackom Stackletonom sva izmenjala par besed, ko smo bili že malodane tik želv. Jack je pognal z ameriško spretnostjo s čolna laso, ki se je zadrnil želvi krog vratu, drugo sem pograbil jaz iz čolna z vso močjo za eno zadnjo nogo. Komaj sta se začutili želvi v tuji oblasti, sta pri vsej navidezni lenobi z enim silovitim sunkom potegnili naprej. Suneč je bil tako močan, da se je čoln z glasnim štrbunkom prekucnil in smo popadali vsi v vodo. Z ladje so mi udarile na uho kletvice in krehot posmeha. Nekaj krep-

Krščanski materi — čast!

V zadnji številki smo zapisali besede, ki osvetljujejo pomen in važnost matere za krščansko vzgojo in vsled tega za bodočnost našega naroda. Zapisane so bile te besede v opomin materam, pa tudi vsem tistim, ki se smatrajo za graditelje bodočnosti in sreče našega naroda. Hvala Bogu, da se slovenske matere po veliki večini zavedajo svoje pred Bogom in narodom odgovornosti polne naloge. Naj bi prava, krščanska resnoba prešinila tudi tiste, ki so mlačne, pogreznjene v zemeljske brige! Osobito še tiste, ki vihrajo za veseljem in užitkom! Neki krščanski materi pa bodi izjema, ki ji ne bi smelo biti prostora med slovenskim narodom!

Ne bi bilo pravično, ako bi samo materam zabičevali njihovo dolžnost, pri tem pa ne omenjali, kako se jim danes otežkočuje izvrševanje njihove dolžnosti. Kar dobra mati v srcu otroka zgradi, to slab človek podere. Dober nauk, ki ga mati daje sinu in hčerki, slaba knjiga in nekrščanski časnik iz njihovega duha izpodrine. Krščansko krepost, ki jo skrbna mati vcepi kot klico v mlado srce, slaba družba iz njega izvaja. Ako poklicani javni vzgojitelji ne podpirajo dela staršev, kako more to delo razvojno napredovati ter roditi sadove? S krščansko domačo vzgojo mora biti vzporejena javna vzgoja v duhu krščanstva ter vzgoja v zasebnih vzgojnih in prosvetnih društvih, ki mora biti v popolnem skladu s krščanstvom. Le če vsi ti vzgojni činitelji vzajemno sodelujejo v krščanski smeri, bo mladina v tej smeri ostala ter napredovala.

Z vzgojno dolžnostjo staršev je združena dolžnost otrok, da se dajo vzgojiti, da staršem ne delajo ovir, da so

jim pokorni, da poslušajo njihove nauke ter izpolnjujejo njihova navodila. S takšnimi otroki je božji blagoslov, ki ga zajamčuje izpolnjevanje 4. božje zapovedi. Kot zgled bodi naveden novi zagrebški nadškof s pravico nasledstva dr. Alojzij Stepinac. Pretekli mesec je mladi nadškof obiskal svoj rodni kraj. Prišla je tudi njegova krščansko-pobožna in vedno resnoba mati Barbara z drugimi kmeticami, da ga pozdravi. Sin-nadškof je ob tej priliki o svoji materi rekel sledeče: »Moja mati se je veliko trudila in skrbela, da me je vzgojila. Zato sem ji globoko hvaležen. Mnogo noči je prebela, dokler sem bil na italijanski fronti. Neke noči je na Piavi zletel neki italijanski kraj v zrak. Jaz sem s svojo četo zapustil ta kraj nekaj minut pred eksplozijo in tako sem ostal živ. Mati mi je pozneje pripovedovala, da je to noč k Bogu molila in slišala strašen tresk in pok. Zato jaz ljubim svojo mater ter sem ji hvaležen za njene skrbi in molitve. Še bolj sem ji hvaležen, ker je moja mati tako dobra, da od mene ne pričakuje nobenih gmotnih koristi, marveč pravi: »Ti si posvečen samo za cerkev in narod in za nikogar drugega. Naj torej živi moja mati!« Prav lepe besede, v čast sinu-nadškofu in njegovi vrli, krepotni materi!

★

Dekliško zborovanje KA za dekanijo Velika Nedelja v Središču. V nedeljo dne 12. avgusta se bo vršilo v Središču veliko zborovanje za dekleta iz vse dekanije. Na zborovanje pride škofijski zastopnik za KA g. stolni kanonik dr. Franc Cukala iz Maribora, ki bo imel v župni cerkvi ob pol 10. uri govor, nato pa slovesno sv. mašo z asistenco. Popoldne ob dveh bodo pete liturgije Matere božje v župni cerkvi, ob treh pa se bo vršile slavnostno zborovanje z akademijo v Društvenem domu. Spored zborovanja: 1. Pešem, pevski zbor. 2. Otvoritev zborovanja, g. dekan Fr. Horvat. 3. Pozdravi zastopnic posameznih župnij. 4. Deklamacija. 5. Delo deklet v KA, govori Olga Sadravec.

6. Majniški večer v slovenski vasi, zborna deklamacija. 7. Vitez naše ljube Gospe, misterij v 1 dejanju. Dekleta, to je vaš dan! Pokažite, da živi v vas še katoliška zavest! Pričakujemo vas v častnem številu, da se navzamete ognja za krščanske vzore in ga ponesete v domove širom naše dekanije. — Pripravljatelj odbor.

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 29. julija so Varaždinci začudeno gledali trumo kolesarjev in dolgo kolono okrašenih vozov, ki so se pomikali po mestnih ulicah. Vesela pesem in godba je prebudila še zaspane, ki so radovedno gledali skozi okna in mislili, da gre najmanj 10 parov na venčanje. Pa so se motili. Bil je le izlet »Narodne Prosvete« iz Središča, ki je organiziral poučni izlet v Varaždin na 22 vzgojnih z 235 izletniki, katerim se je pridružilo okrog 20 kolesarjev. Najprej smo se zbrali v pavilinski cerkvi k sv. maši, pri kateri je nastopil pevski zbor iz Središča. Cerkev je bila nabito polna občinstva, ki pri odhodu iz cerkve ni štedilo s pohvalo pevskega zbora. Nato smo šli v tekstilno podjetje »Tivara«, kjer so izletniki z zanimanjem ogledovali velikanski obrat in številne stroje. Po kosilu smo ogledali krasno varaždinsko pokopališče z umetno gojenimi cipresnimi nasadi in zanimivi zgodovinski muzej v varaždinskem gradu. Ob 4 smo se zbrali pri pristrni družabni prireditvi Katoliškega društva v Varaždinu, kjer smo se skupno s hrvaškim bratskim društvom navduševali za požrtvovalno delo katoliške prosvete. Mnogo poučnega in koristnega smo si vzeli za spomin iz Varaždina, utrdili pa smo se tudi v svoji društveni zavesti in skupnosti.

Mozirje. Kakor vsako leto, tako si je tudi letos veliko število družin in posameznikov izbralo Mozirje kot svoje letovišče. Koliko jih je, se vidi posebno zvečer. Tedaj domačini, sedeč na klopih pred hišami, obravnavajo dneвне novice, letoviščarji pa uživajo, spremlajoč se gori in doli, hlad poletnih večerov. Posebno živahno pa bo v soboto dne 11. in v nedeljo dne 12. t. m. Katoliška akcija pripravlja »Slehnika«, ki bo podan pred cerkvenimi vrati ob osmih zvečer. Priprave so v polnem teku in obetajo nekaj izrednega. Upamo, da bomo mogli poleg gostov, tržavnov in okoličanov, pozdraviti tudi sosednje župnije. Žal ne bo nikomur!

kih požirkov slane vode mi je vrnilo zavest, da sem se koj po štrbunku v morje ob obali otoka zavedel, za kom sem poslan in kaj da držim z desnico. Nisem imel časa, da bi se bil ozrl po okopanah tovariših na levo ter desno. Še krepkeje sem stisnil želvino nogo in se uveril, da me velika morska žival sama v strahu za lastno življenje vleče proti plitvini. S prsami sem se porival jetnika od zadej in ni trpelo dolgo, da sem začutil za seboj trdna tla. Segel sem še z levico pod plavajočo želvo, zbral vse moči, zasukal žival od desne na levo, na hrbet je morala leči in moja je bila. Spustil sem nogi, se zmotil želvi do vrata in jo izvlekel na kopno kakor srednje prostoren čoln. Z jahte so mi udarjali na uho klici: »Bravo, Joža!« in navdušenega ploskanja ni hotelo biti konca. Želva je cepetala z vsemi štirimi in otepala z vratom ter glavo, a ves napor je bil zaman, pretežka in prenerodna je bila, da bi se bila opomogla na noge in mi ušla nazaj v morje. Še le pri polni zavesti zmage nad sicer nedolžno živaljo sem se ozrl, kje so zaostali moji lovski tovariši in ali še drži gospod Stackleton svoj plen na lasu?! Veslači so še lovili vesla ter obračali čoln, Sta-

ckleton se je otresal na suhem preobilne mokrote, a brez lasa ter plena.

Položaj se je kmalu preokrenil na dobro toliko, da so pristali čolnarji pri meni in mi je zapal g. Jack, da že prehudemu prvemu pecuku ni bil kos in mu je ušla želva z lasom vred.

Z združenimi močmi smo prenesli ugrabljeno žival v čoln in jo odpeljali živo na jahto, kjer sem bil oni večer jaz pri res slastni želvini pečenki junak dneva. Tovariši so nazdravljali moji res bolj izredni moči in bili odkritega mnenja, da bi zdržal najmočnejšega bivola, če bi ga zagrabil za roge.

Prizor borbe Tirolca z orjaško morsko želvo je fotograf filmal in gotovo so bili po celi Ameriki pri pogledu na istino mnenja, da gre za navadno potegavščino, da bi obdržal človek pri nenadnem padcu v morje morskega velikana z izredno močjo v vodi, kjer je doma.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

lezni, ki se imenuje insulin.

Raziskovalec je ugotovil,

da je bilo od 1000 zgodovinsko slavni osebnosti samo 55 žensk.

Prvi glasovir

je bil zgrajen v Florenci na Italijanskem leta 1709.

Naročite za fante, ki se odpravljajo kot vojakom, knjižico:

Moi tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z ručico obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.